

A.1 Sagjidara, Mořská princezna

*„Zrozena za zpěvu racků z mořské pěny,
ta, jež jest nádherná a krutá ve svých činech,
snad Dunril sama vstoupila v tělo této ženy,
povede nás do boje, zažehne oheň v lidech
a plavenská vlajka zavlaje nade všemi moři.“*

oslavná slova plavenského barda Darka Krasnopiejiče

Sagjidara je druhorozeným potomkem plavenského císaře. Od útlého mládí odmítala a nesouhlasila s postavením žen ve společnosti své země a dospěla k rozhodnutí, že je s tím nutné něco udělat. Zprvu si jen slovně dobírala muže ve svém okolí a panovník se snažil její počínání přehlížet. Pomyslný pohár císařovy trpělivosti však přetekl ve chvíli, kdy se Sagjidara v den svých devatenáctých narozenin veřejně vysmála otcem určenému budoucímu manželovi, významnému plavenskému šlechtici, aby jej záhy před zraky celého dvora fyzicky napadla a potupně vyprovodila z hodovního sálu (nutno podotknout, že ctihodný velmož jej neopustil po svých). Ani dcera samotného císaře nemůže zajít v Plaveně takto daleko. A tak nechal císař princeznu zbičovat a uvěznit jako toho posledního ze zločinců. Dále rozkázal, že se za týden provdá za zostuzeného šlechtice, jinak bude popravena.

Sagjidara odmítla otcovu vůli a očekávala ve vlhké kobce svůj příští osud s rozhodnutím vzít si při první příležitosti život vlastníma rukama, než aby dopřála ostatním požitku z popravy. Tehdy zasáhl Modrý mág, který se doslechl o Sagjidařině činu. Zaimponovaly mu její vůle, odvaha a odhodlání a rozhodl se ji využít pro své záměry. Mág, uznávaná autorita Mořského císařství, přiměl vládce zmírnit rozsudek. Sagjidara byla odeslána do vyhnanství, již nikdy nesmí stanout na území Plaveny, jedině by se připlazila na kolenu žádat svého otce o odpuštění. Na něco takového však princezna nebude mít nikdy nejmenšího pomyslení. Následující roky strávila Sagjidara na palubách lodí, brázdících vody Vnitřního moře. Z idealistické roztomilé dívky se stala zralá žena, která přesně ví, co chce a jak toho dosáhnout. Dlouhý pobyt na moři ji zocelil po tělesné i psychické stránce, její znalosti mořeplavby jí může závidět leckterý starý mořský vlk.

Sagjidara má vyšší štíhlou postavu, již ještě umocňuje kožený přiléhavý oblek. Princeznino tělo je šlachovité, v jejích drobných svalech se skrývá netušená síla. Je až neskutečně mrštná a ohebná, což využívá především v boji se svými dvěma lintirovými šavlemi. Je úchvatné ji pozorovat ať při boji či jen za běžné chůze, s jakou ladností se prochází po palubě své lodi, brigantiny nesoucí jméno Mořská kočka. Tvář plavenské princezny zůstává neustále klidná a chladná, netečná, jako by byla vyřezána dávným arvedanským mistrem, který neznal smích ani pláč. Dlouhé nazrzlé vlasy si někdy splétá do copu, jindy nechá vítr, ať jimi rozpustile vlaje. Je-li šťastna, tiše k tomu zpívá staré písně ze své domoviny. Jemnou opálenou tvář zdobí malé píhy kolem drobného nosu. V modrozelených očích se jí zračí nekonečné mořské dálky a tomu, kdo ji dobře nezná, může připadat, že snad sní a nevnímá, co se děje v jejím okolí. Jak osudově se již takto mnozí mylili...

Mezi plavenskými kapitány panuje nejednotnost a svár, často se nejsou schopni dohodnout na společném postupu. Jedno ale mají všichni bezvýhradně společné. Ve chvíli, kdy nad obzorem zavlaje bílá vlajka s letícím modrým drakem a pod ním běžící rudou kočkou, jsou ochotní plavit se pod vedením své paní a jít na smrt. Sagjidara má mezi plavenskými námořníky nebývalou úctu a respekt. Je schopna si kdykoliv velmi rychle mezi těmito drsnými muži moře zjednat pořádek. Často sice za použití drastických metod, ty jí však kupodivu namísto odporu přinášejí jen větší uznání. Žádný z plavenských kapitánů se nedokáže vzpřítit její vůli, vůli rozeného vůdce, právoplatného dědice krve plavenských císařů.

Dnes osmadvacetiletá Sagjidara podniká společně se svou pestrou a různorodou posádkou stále nová nebezpečná dobrodružství, ať na moři či na ostrovech ve Vnitřním moři a severu Tary. Na její lodi se vždy najde místo pro schopného dobrodruha, který je pro ni ochoten riskovat svůj život. Cíle Sagjidařiných dobrodružství jsou často obestřeny tajemstvím, které zná jen sama Sagjidara a Modrý mág, její poradce a důvěrník. Na některé akce se vydává Sagjidara sama, nanejvýš ve společnosti věrné hevrenské přítelkyně, čarodějky Zamiany a trpasličího bojovníka Kulla Copatého. Takto byla před dvěma lety údajně spatřena až kdesi v Albireu a podobně se s ní může družina setkat prakticky na jakémkoliv místě Tary. Pro družinu najde vždy nějaký vhodný úkol, za jehož splnění se dokáže náležitě odvděčit. Odměnou může být popis místa, kde se nachází nějaký poklad, ať z doby arvedanské či třeba z časů nedávno minulých, nebo cenná informace o ostrovech ve Vnitřním moři a Severním pobřeží Tary.

Sláva Sagjidařiných činů se donesla i do její domoviny. Dnes a denně pějí plavenští bardí písně, oslavující dceru Mořského císařství. Tyto písně pak vyvolávají velkou odezvu především mezi plavenskými dívkami, které se díky nim odvažují stále častěji vystoupit ze své uniformity. Budoucnost Mořské princezny je skryta ve hvězdách, snad něco tuší ona sama, snad něco ví Modrý mág. Možná se jednou poměry v Plaveně změní a tamější lid se dočká své císařovny.

Popis pro DrD:

Sagjidara – člověk, šermíř

Úroveň: 13

Síla: 14/+1

Obratnost: 14/+1

Odolnost: 18/+3

Intelligence: 14/+1

Charisma: 19/+4 (magická náušnice)

Kouzelné předměty: amulet (podoba kočky, z athorského stříbra - dar Modrého mága) – postava nelze podrobit (rozdíl úrovní 12), je imunní vůči psychické magii a hraničářově telepatii; 2 lintirové šavle (jedna šavle 6/+3, obrana +1, dvě šavle 12/0, obrana +3), náušnice (garenový kruh) – zvyšuje charisma o 2.